

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9487/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Решад Плојовић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 161/25 од 07.04.2025. године, у седници одржаној 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде (погрешно означене као решење) Вишег суда у Новом Пазару Гж 161/25 од 07.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 161/25 од 07.04.2025. године, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару П 1166/24 од 13.01.2025. године, тако што је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да трпи да тужилац има несметан приступ бројилу број .. инсталираном ради снабдевања електричном енергијом непокретности у власништву тужиоца Улица ..., Нови Пазар, сваки пут када је то неопходно, ради вршења делатности тужиоца под претњом принудног извршења, те је тужени обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове од 186.180,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 6, 8, 10. и 11. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП (Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија недозвољена. Чињеница да је побијана одлука означена као решење, уместо пресуда, без утицаја је на одлучивање, пошто се очигледна грешка у писању може исправити у свако доба по члану 362. ЗПП.

Према члану 468. ЗПП, спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази

динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (став 1.); као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.) (став 4.). По одредби члана 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Одредбе члана 403. ЗПП односе се на поступке спроведене по општим правилима парничног поступка, па на дозвољеност ревизије у споровима мале вредности не утиче чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду.

Тужба ради чинидбе поднета је 20.06.2022. године. Вредност предмета према према означању у тужби је 10.000,00 динара, поступак је спроведен по правилима у споровима мале вредности, па је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић